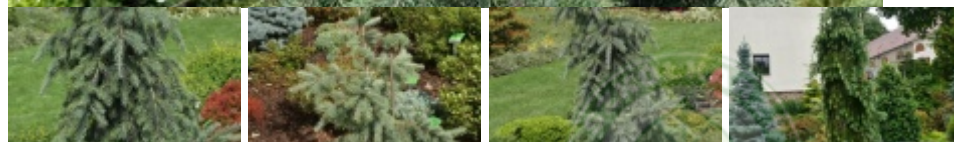

Pseudotsuga menziesii 'Compacta Pendula'

dagleżja zielona 'Compacta Pendula'

(C) fot. Grzegorz Falkowski

Wolno rosnąca odmiana o płaczącym pokroju i igłach w stalowym kolorze, osiągająca po 10 latach uprawy 1,5 m wysokości przy 0,6 m średnicy. Docelowo osiąga 3-4 m, wysokości. Wytwarza pęd przewodni, który w pierwszych latach uprawy warto prowadzić przy paliku, aby był prosty. Gałęzie boczne początkowo odstające, następnie zwisają. Igły grzebieniasto ułożone, szaroniebieskie, równowąskie, długości 2-3 cm i 1,5-2 mm szerokości, nie kłują. Po roztarciu przyjemnie pachną. Najlepiej rośnie na glebach żyznych, próchnicznych, umiarkowanie wilgotnych, przepuszczalnych. Jest odporna na mróz, ale podczas surowych zim jej igły mogą częściowo przemarzać, co objawia się ich brązowieniem i opadaniem. Niemniej drzewa dobrze się regenerują, odtwarzając ulistnienie na młodych pędach. Roślina kolekcjonerska, rzadko spotykana w sprzedaży. Polecana do sadzenia w ogrodach przydomowych, w miejscach eksponowanych.

autorzy opisu tekstowego: Wiesław Szydło; Związek Szkółkarzy Polskich

grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	drzewo
siła wzrostu	roślina wolnorosnąca
pokrój	przewisający (płaczący, zwisty)
docelowa wysokość	od 3 m do 5 m
barwa liści (igieł)	szare, niebieskawe, srebrzyste

zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	przeiętna ogrodowa próchnicza
walory	ciekawy pokrój ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona
zastosowanie	ogrody przydomowe ogrody orientalne soliter (pojedynczo)
strefa	5a

autorzy opisu tabelarycznego: Wiesław Szydło; , Związek Szkółkarzy Polskich;

